

I väntan på en ny period av ekonomiska och politiska framgångar.

FOTO: TT

MITT EUROPA

Wikström: Hur mörkt ska det hinna bli innan vi ser ljuset igen?

CECILIA WIKSTRÖM

Bakom oss ligger nu ett år som rent politiskt inte kan beskrivas som annat än ett av de mest omvälvande på länge. Populismen fortsätter att vinna mark, och har tagit sig i uttryck i form av Trump, Brexit, och fortsatta framgångar för främlingsfientliga och antidemokratiska röster. Samtidigt närms den populistiska retoriken, med lätta svar på svåra frågor, av att världens problem endast tycks lägga sig på hög.

Ett tydligt exempel är flyktingfrågan, som fortfarande kräver ett svar från världssamfundet. Medan populisterna i EU njuter av att blockera agendan med punkter som syftar till att splittra samarbetet, blev 2016 redan i oktober det dödligaste året på Medelhavet någonsin. Totalt omkom uppemot 6 000 människor på Medelhavet förra året, trots att antalet som kom den vägen totalt minskade drastiskt jämfört med 2015. Antalet människor på flykt i världen nådde 2016 rekordhöga höjder, och inget tyder tyvärr på att antalet kommer gå ner detta år.

Terroråderna fortsatte att kräva människoliv i Europa. Attentaten i Nice, Bryssel och Berlin krävde 177 människoliv och skadade över 790 personer. Västvärlden i stort tycks uppleva en ökad spänning mellan

stad och land, gammal och ung, rik och fattig, inhemska och utrikes födda. En spänning som förstärks av det narrativ som västvärldens populistiska ledare erbjuder.

Året framför oss ser tyvärr ut att fortsätta präglas av osäkerhet och orolighet. 2017 bjuder på val i Tyskland, Nederländerna och Frankrike - val som kommer vara avgörande för EU:s framtid, och därmed i förlängningen Sveriges. Tyska AfD, franska Front National, och nederländska Frihetspartiet med Geert Wilders i spetsen, skulle kunna innebära slutet för EU.

Som om det vore nog ska Trump ta vid sitt första år som president för världens enda stormakt - en president som verkar inriktad på att göra världen en än mer instabil plats, genom att utmana gamla allianser och sträcka ut handen till totalitära despoter.

Men viktigt att hålla i minnet är att de senaste årens utveckling endast är ett trendbrott i en större positiv trend, där världen har åstadkommit enorma framsteg de senaste åren, inom exempelvis sjukvård och den digitala marknaden. Men tydligt är att många människor inte känner att de tar del i dessa framsteg, och dessutom känner stor otrygghet med omvärlden. Den senaste Eurobarometern, som mäter opinionsläget i EU:s medlemsländer, visar att migration och terrorism är de frågor som européerna anser är mest angelägna just nu. Jag har givetvis mina egna övertygelser, men oaktat dessa borde det

stå helt klart för de flesta att dessa frågor endast går att lösa genom ett utökat internationellt samarbete - inte genom ett minskat sådant. Men EU riskerar att låsas när samma opportunisterna som pekar på samarbetets oförmåga att leverera på dessa områden, blockerar de åtgärder som behövs för att EU ska kunna arbeta effektivt med de frågor medborgarna bekymrar sig för.

Trots de utmaningar vi står inför innebär 2017 också nya möjligheter och nya krafter för oss som vill forma en annan värld. Jag tror och hoppas att en öppen och frihetligt sinnad motreaktion står för dörren. Framgångarna för exempelvis britiska Liberaldemokraterna visar just det. Frågan är hur mörkt det ska behöva bli innan vi återigen kan uppleva en period av ekonomiska och politiska framsteg, med ökad tolerans och en inkluderande globalisering i vilken alla inte bara är vinnare, utan också känner sig som vinnare.

Det är min absoluta förhoppning att den politiska motreaktionen inte låter vänta på sig. Jag kommer göra mitt bästa för att leda den opinion som ser bekymrat på världens utveckling, men som inte vill beskriva samhället som ett nollsummespel där människor måste ställas mot varandra. Tillsammans går vi in i det nya året, och tillsammans kan vi bli starka!

Cecilia Wikström är Europaparlamentarik för Liberalerna.

Jag kommer göra mitt bästa för att leda den opinion som ser bekymrat på världens utveckling, men som inte vill beskriva samhället som ett nollsummespel där människor måste ställas mot varandra.

Se till att inte hästtjuvarna river stallet

Vi har samma fiender. Därför ska inte kampen mot populismen skiljas från kampen för ett starkare och bättre EU.

När Österrikes nyvalde president Alexander van der Bellen

installerades i veckan, varnade han för att betrakta EU som ett färdigt projekt. Hans innerliga önskan var att fler skulle inse hur ömtålig unionen är.

I detta har van der Bellen naturligtvis rätt. I tider av växande populism är varken nationalism eller "regionalism" - grupper av länder som sluter sig samman kring egna agendor - ett framgångsrecept.

De så kallade Visegradländerna Polen, Tjeckien, Slovakien och Ungern - gemenligen kallade de fyra "hästtjuvarna" av Ungerns premiärminister Viktor Orban - har motståndet mot Bryssel som gemensam nämnare; det är i unionens många "stall" som hästarna ska stjälas. Man gör detta främst genom att motsätta sig en gemensam och solidarisk flyktingpolitik. I ett tal vid Konrad Adenauerstiftelsens Brysselkonferens i veckan sa Viktor Orban att enda sättet att göra Europa till en stormakt igen var att överge de utopiska drömmarna om ett federalt EU.

Men skulle nationernas Europa vara en starkare sammanslutning med bättre förmåga att lösa de utmaningar som Orban och Visegradländerna medvetet blundar för? Knappast.

De som vill motverka den växande populismen i Europa gör bäst i att snarast inse detta, att den kampen inte kan drivas till framgång om den inte förs gemensamt med dem som kämpar för ett starkare EU.

Samma fiender, samma hot. Alla goda krafter måste inse allvaret och försöka hitta varandra - innan det är för sent.

Det är inte bara innanför EU:s gränser som det finns "hästtjuvar". Turkiet fortsätter att hota EU, nu senast för att få åtta turkiska soldater utvisade som flytt till Grekland efter den misslyckade statskuppen i somras. Annars säger Turkiet upp flyktingavtalet.

Hade Visegradländerna och Viktor Orban ställt sig bakom en gemensam flyktingpolitik och slutat med att riva stallet, hade Erdogan hot inte betytt något.

Ledarsidan växer med tydligt fokus på Europa

Från och med idag dubblar vi vårt ledarmaterial på lördagar. Som vanligt finner ni vår politiska redaktör Lars Näslunds lördagskrönika här, men vi gör ännu en sida med aktuellt ledarmaterial, speciellt inriktat på frågor som rör Europa och EU. Här kommer ni att finna krönikor av EU-parlamentarikerna Lars Adaktusson

(KD), Cecilia Wikström (L), Jytte Guteland (S) och Christofer Fjellner (M) samt andra opinions- och texter som behandlar europeisk politik.

Skälen till utökningen är flera. Vi märker ett ökat intresse och ett allt större genomslag för vårt ledarmaterial. Överhuvudtaget kan vi se att opinionsjournalistiken idag tar en större plats i det

offentliga samtalet än kanske någonsin tidigare. Den turbulenta politiska situationen i Europa är också viktig att fördjupa diskussionen kring. Dessutom: Ni missar väl inte våra webb- och tv-inslag? På bt.se finns alltid ännu mer ledarmaterial.

STEFAN EKLUND, Chefredaktör på BT

